

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10262

гр. София, 22.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **3069** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е на основание постъпила молба от „ГРИЙН СИТИ – 2004“ ООД, [населено място] за изменение на Решение №6804/09.11.2023 г., постановено по настоящото дело, в частта му за разноските, с искане същото да бъде допълнено, като ответникът бъде осъден да заплати на сружеството направените от него разноси в общ размер от 1282 лева.

Насрещната страна, в представен писмен отговор изразява становище за неоснователност на искането.

Съдът, като прецени молбата и наведените в нея доводи, и постановеното решение приема следното:

Молбата е депозирана в срока по чл.248, ал.1 ГПК, към който препраща разпоредбата на чл.144 АПК и от страна, която има право да искат изменение на акта в частта му за разноските. За решението молителят е уведомен на 10.11.2023 г., на която дата и молбата е входирана в съда. Предвид това същата е допустима. Разгледана по същество, молбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в производството по настоящото дело е била Заповед за отчуждаване на поземлен имот по реда на глава III от ЗОС №СОА23-РД40-37/08.03.2023 г. на Кмета на СО, с която е отчужден ПИ с идентификатор 68134.2815.29 с площ от 1571 кв. м по КККР, одобрени със Заповед №РА-18-39/20.07.2011 г. на ИД на АГКК, във връзка с реализацията на обект: „Част от урегулиран поземлен имот УПИ IV – ЗА ОДЗ, кв.30 по действащ план за регулация на[жк], съгласно действащ регулационен план на[жк], одобрен с Решение №166 по Протокол №79/26.03.2015 г. на СОС, и е определено парично обезщетение на собственика в размер на 510005,80 лева. В жалбата са изложени доводи за неспазване на установената форма на административния акт, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материална незаконосъобразност, тъй като неправилно е

определен размерът на паричното обезщетение, като същото е чувствително занижено спрямо пазарната оценка на имота.

С Решение №6804/09.11.2023 г, постановено по настоящото дело съдът е изменил оспорената заповед В ЧАСТТА, в която е определена сумата на паричното обезщетение в размер на 510005,80 лева на собственика „ГРИЙН СИТИ – 2004“ ООД, [населено място] за ПИ с идентификатор 68134.2815.29 (незастроен), като е увеличил размера на паричното обезщетение от 510005,80 лв. (петстотин и десет хиляди и пет лева и 80 стотинки) на 510103,70 лв. (петстотин и десет хиляди и сто и три лева и 70 стотинки). Т.е. увеличението е с 97,90 лева. В мотивите на решението е прието, че жалбата е частично основателна само в частта относно размера на обезщетението. Изложени са мотиви, че при определяне на оценката на ПИ с идентификатор 68134.2815.29 – незастроен, с площ от 1571 кв. по КККР, подлежащ на отчуждаване, административният орган не е допуснал нарушение на приложимите разпоредби на чл.22 ЗОБС и §1 ДР на ЗОБС. Обосновано и законосъобразно в експертната оценка, въз основа на което е изготвена оспорената заповед, е прието, че посочените две сделки отговарят на критериите да бъдат използвани за аналози при определяне на равностойното парично обезщетение за отчуждаването. Наличието на други сделки, които биха могли да бъдат използвани за аналози, не се установи в хода на съдебното производство. Предвид това съдът приема, че правилно именно тези две сделки са използвани при определяне размера на равностойното парично обезщетение. С оглед заключението на вещото лице е прието, че в хода на административното производство неправилно е изчислен размерът на обезщетението. Останалите наведени доводи за незаконосъобразност на акта са приети за неоснователни.

По отношение на претендираните разноски съдът е приел, че Не е налице нито една от хипотезите на чл.143 АПК, уреждащи възстановяване на направените от оспорващата разноски, доколкото оспореният акт не е отменен /ал.1/ или оттеглен /ал.2/. Същият е изменен и то частично и незначително (с 97,90 лева), в която хипотеза възстановяване на разноските от ответника не е предвидено. Затова и разноски не са присъдени.

Настоящият съдебен състав счита, че изложеното в молбата не обосновава различен от изложения от съда в решението извод относно основателността и размера на дължимите разноски от страна на оспорващия в настоящата хипотеза.

Безспорно от представените в тази насока доказателства се установява, че оспорващото дружество е направило разноски за производството в размер на 1282 лева, от които 50 лева внесена държавна такса и 1232 лева възнаграждения за назначените и прието СТОЕ.

Дори да се възприеме тезата, че при изменение на оспорения акт се дължат разноски на страната, в чиято полза е изменен, то молбата за допълване на решението с присъждане на направените от оспорващото дружество разноски отново се явява неоснователна. Това е така, тъй като, както се каза по-горе, оспореният акт е изменен частично и незначително само относно размера на определеното обезщетение и то поради неточното му изчисление, а не поради нарушение на приложимите разпоредби или поради откриване на други сделки, които е следвало да бъдат използвани като аналози при определянето му. Освен това и ако на основание чл.144 АПК се приложи хипотезата на чл.78, ал.1 ГПК, която предвижда, че разноските се дължат съразмерно на уважената част на иска, то съразмерните разноски при увеличен размера на обезщетението от 510005,80 лева на 510103,70 лв., или само с 97,90 лева възлизат на 0,25 лева. Така изчислената сума, като твърде незначителна, настоящият съдебен

състав приема, че не следва да бъде присъждана като разноси на оспорващото дружество.

Предвид изложеното молбата за допълване на Решение №6804/09.11.2023 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Доколкото решението, чието изменение се иска, не подлежи на обжалване, няма да подлежи на обжалване и настоящото определение, с оглед разпоредбата на чл.248, ал.3 ГПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на „ГРИЙН СИТИ – 2004“ ООД, [населено място] за допълване на Решение №6804/09.11.2023 г., постановено по настоящото дело, в частта му за разноските, като ответникът бъде осъден да заплати на дружеството направените от него разноси в общ размер от 1282 лева.

Определението не подлежи на обжалване.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от настоящото определение да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: